

Stockholm 24 april 2009

Finansdepartementet

103 33 Stockholm

FI Dnr 09-2023-100

Finansinspektionen
P.O. Box 7821
SE-103 97 Stockholm
[Brunnsgatan 3]
Tel +46 8 787 80 00
Fax +46 8 24 13 35
finansinspektionen@fi.se
www.fi.se

Finansinspektionen 2010-2012:

En reviderad bedömning av resursbehovet

1. Sammanfattning

Finansinspektionen (FI) gav i februari 2009 in ett budgetförslag till finansdepartementet. FI begärde då en budgetförstärkning för 2010 om cirka 50 miljoner kronor jämfört med 2009 års nivå (exklusive tillfälliga förstärkningar). FI bedömer nu att det långsiktiga årliga behovet är cirka 310 miljoner kronor, det vill säga ytterligare 25 miljoner större. Under 2010 och 2011 behövs därutöver temporära förstärkningar. Under 2012 beräknas effekten av effektiviseringar i verksamheten slå igenom. Revideringen av resursbehovet har tre huvudsakliga orsaker:

1. En ändrad bedömning av strukturella resursbehov i verksamheten, framförallt för analysverksamhet inom staben och stabilitetsavdelningen.
2. Väsentligt höjd ambitionsnivå i det internationella tillsynsarbetet som en konsekvens av framförallt de Larosière-rapportens slutsatser.
3. Ytterligare uppgifter som tillkommit till följd av finanskrisen.

Rapporten är disponerad som följer. Avsnitt 2 sammanfattar FI:s syn på verksamhetens mål, hur metodiken i tillsynen måste förändras och varför resurserna för FI:s tillsynsarbete behöver förstärkas – i synnerhet beträffande det internationella arbetet. Avsnitt 3 sammanfattar slutsatserna i statskontorets utredning

(Statskontorets redovisning 2009:7 av regeringens uppdrag; Finansinspektionen – verksamhet och resurser) samt ger FI:s preliminära kommentarer till utredningen. Avsnitt 4 visar slutligen hur den förstärkning av FI:s resurser som begärs skulle fördela sig i verksamheten och över treårsperioden.

2. Finansinspektions mål, uppgifter och resurser

Krisen har satt FI och andra myndigheter på hårda prov. Krisen har också gett viktiga erfarenheter och fått effekter som gör att arbetet med reglering och tillsyn behöver diskuteras, utvärderas och nyorienteras. Det globala finansiella läget är fortfarande i grunden labilt och de effekter som nya uppdykande problem kan skapa, direkt och indirekt, på svenska finansiella företag kräver att FI har kapacitet att snabbt och målmedvetet tackla situationer som kan uppstå. Men krisen och dess konsekvenser kräver också ett mer långsiktigt arbete för att utveckla omvärldsanalys, metoder och regelverk – både internt och tillsammans med andra inhemska och utländska myndigheter.

Man kan till och med tala om behovet av en ny filosofi för tillsynen. Finansinspektionens syn på utformningen av den framtida tillsynen kan sammanfattas i nedanstående punkter:

- En effektiv tillsyn är riskbaserad och principbaserad,
- En effektiv tillsyn är proaktiv och grundar sig på bedömningar om framtiden snarare än på historiska data,
- Prioriteringar i tillsynen ska baseras på en långsiktig analys av makroekonomin och övergripande risker i det finansiella systemet,
- En modern tillsyn grundar sig på en dialog med företagen – tillsyn är mer än kontroll av regelefterlevnad.

Dessa förändringar i tillsynsmetodiken kommer att kräva en betydande ökning av FI:s resurser, både kvalitativt och kvantitativt. En principbaserad tillsyn innebär att insatser och åtgärder i större utsträckning baseras på – och prioriteras efter - betydelsen för FI:s övergripande mål, snarare än specifika regler och instruktioner. Detta ställer större krav på enskilda handläggares kompetens och på en genomgående kvalitetssäkring i organisationen. Till den proaktiva tillsynen hör en mer systematisk ”off-site-tillsyn”. Utvecklingen och vidmakthållandet av en sådan arbetsmetod blir i sig resurskrävande och kräver att mer personal frigörs från löpande verksamhet. Bedömningar om framtiden och kopplingen till makroekonomiska skeenden kräver att strategisk och nationalekonomisk kompetens tillförs inspektionen. Utan en hög analytisk kompetensnivå och strategiskt tänkande kommer FI att bli alltför reaktiv. Slutligen kräver en effektiv dialog med företagen att FI är kapabel att lära av företagen och följa metodutvecklingen.

Begränsade resurser för tillsyn

När man diskuterar finansiell tillsyn, i meningen en strukturerad, metodisk uppföljning och analys av utvecklingen i finansiella företag, kan man konstatera att denna för FI grundläggande uppgift i viss mening blir en restverksamhet. Verksamheten styrs nämligen i betydande grad av yttre förutsättningar och händelser. Det handlar om händelser på de finansiella marknaderna, exempelvis att det framkommer uppgifter om missförhållanden i företag som nödvändiggör någon form av ingripande. Det handlar också om uppdrag som från tid till annan med mer eller mindre kort varsel kommer från regeringen. Slutligen kan man peka på de uppgifter som är en följd av EU-beslut.

Något tillspetsat kan man alltså säga att den tillsyns- och tillståndsverksamhet som förutsätts vara FI:s huvudverksamhet får ske i den mån det blir "tid över". Den planerade tillsynen och metodutvecklingen kan naturligtvis inte vara något som lever ett eget liv, skiljt från vad som händer i omvärlden. Men det är lika fullt ett problem om utrymmet för planerat tillsynsarbete, metodutveckling, analys och utvärdering blir alltför begränsat. För att säkerställa en långsiktig kvalitet i verksamheten krävs att det finns resurser att bedriva sådan verksamhet kontinuerligt och i rimlig omfattning. Att FI, vilket påpekas i Statskontorets utredning, saknar en tydlig och sammanhållen tillsynsmetodik kan till viss del tillskrivas det faktum att resursläget mestadels har varit så pass ansträngt att det mesta av resurserna tvunget har gått åt till att hantera utifrån initierade "ad-hoc"-uppgifter av mer eller mindre akut karaktär.

Det är FI:s uppfattning att utrymmet för den planerade tillsynsverksamheten generellt har krympt över tiden, trots att ramen som helhet har växt. Det beror på att den EG-genererade delen av arbetet har ökat starkt de senaste åren, först som en följd av regelutvecklingsarbetet, senare som en följd av det växande tillsynssamarbetet och ytterligare ökat regelarbete. I synnerhet det senare kommer att fortsätta öka starkt framöver. Finanskrisen har därtill gjort att marknadshändelser tagit ett växande utrymme. Det är inte osannolikt att denna situation i krisens kölvatten kommer att bestå de närmaste åren.

Kortsiktigt är det naturligtvis möjligt att ytterligare krympa utrymmet för mer långsiktigt och utvecklingsinriktat, egeninitierat arbete. Men erfarenheterna av finanskrisen pekar på att detta arbete är mer angeläget än någonsin.

En ny internationell tillsynsstruktur

Den globala finanskrisen har satt det framväxande internationella samarbetet på hårda prov. I vissa avseenden har tillsynssamarbetet bestått provet, men i andra har tydliga brister kommit i dagen. Det råder allmän enighet om att stora förändringar krävs. Genom de Larosièregruppens förslag, som presenterades i slutet av februari, finns nu ett ramverk för att snabbt få igång en process mot en

mer välfungerande och sammanhållen struktur för finansiell reglering och tillsyn inom EU.¹

Det koncept som gruppen har lanserat har fått Europeiska kommissionens uttryckliga stöd och har mottagits väl av både myndigheter och marknadsaktörer. FI kan för sin del konstatera att förslagen ligger väl i linje med de uppfattningar som FI redan tidigare har framfört. Förslagen handlar både om att se över och harmonisera viktiga delar av regelverken, exempelvis kapitaltäcknings- och redovisningsregler, och att skapa nya institutionella strukturer för en gemensam och samordnad tillsyn i Europa. I de Larosière-gruppens rapport förslags att detta omfattande åtgärdsprogram skulle genomföras till 2012. Kommissionen har dock höjt ambitionsnivån till ett genomförande under loppet av 2010.

Sverige har ett stort internationellt ansvar genom våra fyra stora gränsöverskridande banker. Detta innebär också att Sverige har ett starkt egenintresse av ett väl fungerande tillsynssamarbete i Europa och av att aktivt kunna påverka regelutveckling och samarbetsformer. Detta kräver att Sverige och FI kan arbeta med hög profil och kompetens för att få detta inflytande – som litet land får Sverige inget inflytande gratis. Detta kräver självfallet resurser.

Kort sagt står den finansiella tillsynen i Europa och i Sverige inför genomgripande förändringar under de allra närmaste åren. Det kommer att kräva både ambitionshöjningar i tillsynsarbetet i sig och omfattande aktiviteter när det gäller gränsöverskridande tillsyns- och regleringssamarbete.

I en internationell jämförelse har FI små resurser

Faktorer som nya europeiska regelverk, ökat internationellt tillsynssamarbete, ökad internationalisering av svenska finansföretag, ökad uppmärksamhet på konsumentfrågorna i spåren av den snabba finansiella produktutvecklingen och ambitionerna att skapa ”finansplats Stockholm” har satt dagordningen för tillsynen och motiverat de växande resurser som FI har fått de senaste åren. Till detta har nu kommit en ny dimension: effekterna av den finansiella krisen, vilket inte minst kommer att ha konsekvenser för det europeiska tillsynssamarbetet.

FI:s budgetprognos för 2009 ligger på cirka 230 miljoner kronor, vilket är i nivå med övriga nordiska länder. Dessa har dock inte lika stora bank- och finanssektorer, än mindre lika många och stora gränsöverskridande finansföretag. FI har bara hälften så många årsarbetskrafter per 1000 anställda i finanssektorn jämfört med genomsnittet för Norge, Finland och Danmark. På FI arbetar ett drygt 30-tal personer med banktillsyn, exklusive redovisningsfrågor och penningtvättsfrågor. Motsvarande antal i några andra EU-länder med motsvarande storlek är cirka 100 personer i Nederländerna, nära 60 på Irland och över

¹ I FI:s skrivelse ”Framtida tillsynsstruktur inom EU” redovisas huvuddragen i rapporten liksom FI:s uppfattning om förslagen

200 i Belgien för den samlade bank- och försäkringstillsynen. De svenska tillsynsresurserna, mätta på detta sätt, är alltså avsevärt lägre. Detta samtidigt som Sverige har en i ovanligt hög grad internationaliserad finanssektor med fyra storbanker som har en systemviktig roll i flera länder. Inom EU är det bara Storbritannien och Tyskland som har en mer omfattande roll som hemlandstillsynsmyndighet

Detta indikerar att FI:s tillsynsresurser är för små redan i dagsläget, trots de inte obetydliga förstärkningar som har gjorts de senaste fem åren. Finansinspektionen anser att dess nuvarande resursnivå är alltför låg i förhållande till:

- de krav som EU-lagstiftningen ställer
- de krav som regeringen ställer på FI
- den politiskt uttalade ambitionsnivån vad gäller regionalt finanscentrum
- Sveriges stora gränsöverskridande bankgrupper och de snabbt växande resursbehoven för de internationella tillsynskollegierna

Val av ambitionsnivå

FI ger i detta budgetförslag uttryck för vad som är en rimlig ambitionsnivå, och vilka resurser detta kräver, i förhållande till de utmaningar som FI möter. Det är ytterst upp till regeringen att avgöra vad som är en önskad ambitionsnivå för FI:s verksamhet, däribland vad gäller det långsiktiga tillsynsarbetet och det internationella engagemanget där FI begär betydande resursförstärkningar. Det finns även befintliga uppgifter som skulle kunna prioriteras ned och därmed leda till resursbesparingar om regeringen så finner det lämpligt. Exempel på en sådan mindre prioriterad uppgift kan vara tillsynen av företag i den s.k. kategori 3, bland annat mindre försäkrings- och värdepappersbolag.

3. Statskontorets utredning

Utredningen konstaterar bland annat följande när det gäller FI:s verksamhet:

- en liten andel av resurserna (14-18%) går till operativ tillsyn,
- personalomsättning är hög, särskilt bland seniora medarbetare,
- det är svårt att mäta måluppfyllelse och effektiviteten i tillsynen,
- det finns brister i organisation, ledning, dokumentation och i styrningen av resurser,
- den interna styrningen och möjligheten att mäta måluppfyllelsen måste förbättras,
- det finns behov av personer vars främsta uppgift är att tänka strategiskt och långsiktigt, och
- det finns risk för överlappande ansvar med andra myndigheter.

När det gäller FI:s resursbehov menar Statskontoret att:

- Skillnader mellan tillsynsmyndigheters uppdrag i olika länder gör att det ”inte (är) meningsfullt att jämföra kostnader och dimensionering”,

- Eventuella förändringar i tillsyn och regelverk på grund av finanskrisen försvårar Statskontorets möjligheter att bedöma resursbehovet,
- Resursbehovet till viss del är en fråga om ambition. Statskontoret anser sig inte kunna bedöma vilken ambitionsnivå som är rimlig,
- Inspektionens kompetens kan behöva förstärkas, t.ex. rörande internationellt arbete, eller om anmälningssplikten försvinner och tillsynen utvidgas, och
- Statskontoret bedömer dock att effektiviseringar kan och bör göras innan finansinspektionen tillförs ytterligare medel.

Finansinspektionens preliminära kommentarer

I Statskontorets utredning görs en i långa stycken bra beskrivning av FI:s arbetsuppgifter och verksamhet och av den historia som lett fram till hur verksamheten bedrivs idag. FI instämmer också i en hel del av de kritiska synpunkter som ventileras; det handlar om behovet av en tydligare tillsynsstrategi, vikten av att utveckla styrelsens roll och att bättre utnyttja insamlade data. FI anser också att det finns mer att göra för att utnyttja de befintliga resurserna mer effektivt och att anpassa organisationen bättre för detta. FI har också påbörjat ett arbete med att ta fram en ny tillsynsprocess och att utveckla målstyrning och uppföljning. De otydligheter som finns i organisationsstrukturen är under utredning. Ett ledarskapsprogram har startats för att bygga en gemensam och beständig ledarskapskultur.

Också på flera andra punkter i verksamhetsbeskrivningen är FI i stort överens med Statskontoret. Det gäller både uppfattningen att mer resurser bör gå till operativ tillsyn och att fler erfarna personer med strategisk kompetens måste tillföras FI. Statskontoret noterar att personalomsättningen varit hög, cirka 17 % under 2007, framförallt vad gäller jurister och chefer. Man konkluderar dock att personalomsättningen sedd över hela myndigheten inte varit ”anmärkningsvärt hög”. FI kan konstatera att medianen för anställningstiden på FI är så kort som tre år, och att en kontinuerlig dränering av erfarna medarbetare har hämmat verksamhetens effektivitet.

När det gäller slutsatserna om resursbehovet får FI däremot intrycket av att Statskontoret har kapitulerat inför frågeställningen snarare än att försöka nå fram till en underbyggd slutsats. Statskontoret hänvisar till svårigheten att utvärdera FI:s måluppfyllelse, liksom till svårigheten i att göra meningsfulla internationella jämförelser. Man noterar vidare svårigheten att bedöma kraven på tillsynen efter finanskrisen och mer generellt svårigheten att bedöma vad som är en rimlig ambition för den finansiella tillsynen. I ljuset av detta blir den generellt formulerade slutsatsen att effektiviseringar ska genomföras och deras effekter på resursbehovet utläsas *innan* finansinspektionen tillförs ytterligare medel svårförståelig. Det tycks som om Statskontorets slutsats bygger på antagandet att inget effektiviseringsarbete har bedrivits under den period som FI har fått ökade anslag. Det är i och för sig riktigt att regeringen inte krävt utvärderingar av effektiviseringsarbetet, men FI vill påpeka att ökade anslag inte be-

tyder att sådana krav inte har ställts. Tvärtom är det FI:s mening att ett effektiviseringsarbete har genomförts och att anslagshöjningarna tack vare detta har kunnat hållas tillbaka.

Det är förvisso inte enkelt att mäta och utvärdera på vilket sätt och i vilken grad FI uppnår sina mål. Mål som finansiell stabilitet och gott konsumentskydd är generella och svårkvantifierade och förutsättningarna för att arbeta med dessa påverkas dessutom i hög grad av händelser och åtgärder som FI i liten grad kan påverka. FI menar dock att det är fullt möjligt att hitta indikatorer och från dessa dra åtminstone tentativa slutsatser om måluppfyllelsen. Att det är svårt att göra internationella jämförelser är också uppenbart, här liksom på många andra områden. Men här menar FI att en indikativ jämförelse är fullt möjlig (se ovan).

FI instämmer i Statskontorets uppfattning att det finns ytterligare effektivitetsförbättringar att göra. Dessa torde emellertid bara ge ett begränsat bidrag för att möta det resursbehov som FI ser framför sig. Dessutom kommer det att ta tid innan den typen av åtgärder får fullt genomslag. Statskontorets slutsats, att i princip inga nya resurser ska tillföras förrän man kunnat se vad en förbättrad organisatorisk effektivitet kan ge, är enligt FI ohållbar.

FI avser återkomma med en mer grundlig analys av Statskontorets förslag den 15 juni.

Några specifika frågor

Statskontoret tar i sin rapport bl.a. upp frågan om de företag som är ålagda anmälningsplikt till FI men som inte är föremål för tillsyn. Statskontoret menar att detta är olyckligt eftersom det av kunderna uppfattas som om FI har tillsyn, och att de då kan invaggas i en falsk trygghet. FI delar den uppfattningen. Frågan är då hur detta ska korrigeras. I princip finns två alternativ: att avskaffa anmälningsplikten och därmed de risker som en underförstådd kvalitetsmärkning innebär, eller att utvidga tillsynen även till dessa institut. Beslutet måste i sista hand bygga på en bedömning av riskerna med den aktuella verksamheten för samhället och för konsumenterna å ena sidan, och kostnaderna för reglering och tillsyn å den andra. Om man anser att dessa företag bör stå under tillsyn behöver det i och för sig inte nödvändigtvis vara en del av FI:s tillsyn, utan kan ligga på annan myndighet, till exempel Konsumentverket. Oavsett vilken myndighet som utför tillsynen är det naturligtvis fråga om en tillkommande arbetsuppgift som på ett eller annat sätt kommer ta statens resurser i anspråk.

Statskontoret menar att arbetet när det gäller Basel 2 och kapitaltäckningsdirektivet är avslutat och att resurser för detta kan överföras till annan verksamhet. Detta är en felaktig bedömning. I själva verket måste FI nu och för ansenlig tid framåt lägga betydande resurser på kapitaltäckningsfrågorna, bl.a. mot bakgrund av de revideringar av regelverken som görs på EU-nivå. Det får också

anses mycket sannolikt att fler revideringar kommer i finanskrisens spår. Den samlade kapitalbedömningen, som är ett utflöde av Basel 2, bygger på en individualiserad och djupgående kvalitativ analys av företagen. Detta är ett viktigt skäl till att FI behöver bygga upp en betydligt större kapacitet för tillsynen av främst de större bankkoncernerna. Detta handlar både om kvalificerad personal och analysverktyg.

När det gäller de nya regler om kapitalstyrka för försäkringsbolag, de s.k. Solvens 2-reglerna, menar Statskontoret att införandet endast leder till resursbehov under 2009. Detta är en kraftig underskattning av verkligheten. Arbetet med utvärdering av företagens interna modeller, den löpande samlade kapitalbedömningen samt påföljande löpande arbete med utökad riskbaserad tillsyn medför både omfattande och till stor del permanenta resursbehov.

Statskontoret diskuterar problemen med att FI:s verksamhet har gränssytor mot andra myndigheter. Det finns en rad frågor och områden där det a priori inte är självklart vad FI ska göra och ansvara för och vad andra myndigheter ska ansvara för. Det kanske mest uppenbara problemet är att sådana situationer kan leda till dubbelarbete, men viktigare torde vara risken att frågor faller mellan stolarna eller i varje fall inte hanteras på ett tillfredsställande sätt. Konsumentskyddsområdet är och har länge varit ett exempel på detta. FI är öppen för diskussioner och förändringar, och vill för sin del tillsammans med regeringen och med andra berörda myndigheter verka för praktiska och för medborgarna och bolag under tillsyn begripliga lösningar. Viktiga utgångspunkter bör vara att olika myndigheters kompetens tillvaratas på bästa sätt och inom ramen för en god hushållning med statens resurser.

4. Revidering av resursbehoven 2010-2012

Enligt FI är ett grundläggande problem med Statskontorets utredning att den inte kunnat fånga upp och fullt ut ta till sig innebörden av den genomgripande och snabba omvandling som den finansiella tillsynen mot bakgrund av finanskrisen står inför i Sverige och i andra EU-länder. En viktig komponent i detta sammanhang är analysen och förslagen i de Larosiere-rapporten som lades fram för Europeiska kommissionen den 25 februari; med andra ord i ett sent skede av Statskontorets utredningsarbete. FI har tidigare i skrivelser dels till Finansdepartementet (den 27 mars), dels (och tillsammans med Riksbanken) till Europeiska kommissionen (den 10 april), gett sin syn på dessa frågor och till en del också identifierat vilka krav detta reser för FI. Det handlar inte om justeringar, förbättringar och förstärkningar av en i huvudsak given struktur, utan om i grunden annorlunda verksamhetsförutsättningar. Dessutom är detta förändringar som kommer att ske snabbt, under loppet av de allra närmaste åren.

FI anser mot den bakgrunden att betydande resursförstärkningar behövs. I det underlag för FI:s budget 2010-2012 som gavs in till finansdepartementet i februari bedömdes det långsiktiga resursbehovet till cirka 285 miljoner kronor. Idag bedömer FI att resursbehovet ökat med ytterligare cirka 25 Mkr per år.

Under 2010 och 2011 kommer ytterligare tillfälliga förstärkningar att behöva göras, bl.a. för konsultinsatser inom kreditanalys. Under 2012 antas effekten av effektiviseringar i verksamheten slå igenom, vilket beräknas leda till ett resursöverskott motsvarande 5 tjänster och en besparing på cirka 5 miljoner kronor. Nedan följer de specifika områden där FI bedömer att tillskott är nödvändiga, utöver vad som angavs i treårsbudgeten i februari.

- Uppbyggnad av en analysverksamhet med inriktning mot att knyta samman makroperspektivet med mikro- och företagsperspektivet. Behov av väl utvecklade strategier med grund i en kraftigt metodutvecklad ”off-site”-tillsyn.
 - Varaktigt tillskott 2010 4 mkr,
 - Varaktigt tillskott 2011 4 mkr.

- Den nyinrättade staben med inriktning på krishanteringsfrågor och som bl.a. inom den ramen genomför fördjupade undersökningar (av bland annat kreditkvalitet) behöver fortsätta detta arbete även nästkommande år, sannolikt med hjälp av konsultstöd. Generellt behöver beredskapen för olika slag av störningar hållas på en hög nivå.
 - Tillfälligt tillskott 2010 10 mkr
 - Tillfälligt tillskott 2011 10 mkr

- Utvecklandet av det europeiska tillsynssamarbetet efter linjerna i de Larosièrere-rapporten och arbetet med tillsynskollegierna kommer att kräva mycket omfattande resursinsatser. Tillsynskollegiernas uppgifter har utvidgats med krishantering.
 - Varaktigt tillskott 2010 5 mkr
 - Varaktigt tillskott 2011 5 mkr

- Rekryterande av fler medarbetare med spetskompetens förutsätter att FI kan betala tillräckligt konkurrenskraftiga löner. Detta är ett behov som FI har gemensamt med flertalet andra europeiska tillsynsmyndigheter, och vikten av detta påpekas uttryckligen i bl.a. de Larosièrere-rapporten.
 - Varaktigt tillskott 2010 5 mkr

- Ett flertal specifika områden inom stabilitetstillsynen kräver större ambition och resurser än vad som tidigare uppskattats. Detta omfattar till exempel operativ tillsyn riktade mot penningtvätt, redovisningstillsyn och tillsyn av operativa risker.
 - Varaktigt tillskott 2010 8 mkr

- Effektivare systemstöd, ledning och rutiner kommer på sikt leda till resursvinster särskilt inom stabilitetsavdelningen.
 - Varaktigt besparing 2012 -5 mkr

Tabell 1.: Budgetförslag tkr

	Utfall	Utfall	Beräknad		
	År 2008	År 2009	År 2010	År 2011	År 2012
Anslag 1:11 Finansinspektionen Ap 1 Finansinspektionen	213 432	248.274	312.274	325 274	309 774
Anslag 1:11 Finansinspektionen Ap 2 Samordningsorgan för penningtvättstillsyn	0	4 500	4 500	4 500	4 500
Medel som disponeras inom krisberedskaps- området, anslag 2:4 Krisberedskap Ap. 6	4 000	5 250	6 000	2 500	4 000
Avgiftsintäkter som disponeras	34 600	33 000	34 000	36 000	37 000
Övriga intäkter	4 325	3 700	3 700	3 700	3 700
Summa	256 357	294.724	360.474	371 974	358 974

Finansinspektionens styrelse har informerats om det reviderade budgetunderlagets huvudsakliga innehåll och uppdraget åt styrelsens ordförande och generaldirektören att ge in denna komplettering till Finansdepartementet.

Med vänlig hälsning

Bengt Westerberg

Martin Andersson